

Et af udvalgets spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålet og svaret er optrykt efter ønske fra V, S, DF, KF og RV.

Spørgsmål 5:

Ministeren bedes kommentere materialet modtaget i forbindelse med Danske Arkitektvirksomheders og Foreningen af Rådgivende Ingeniørers foretræde for udvalget den 29. marts 2007, jf. L 152 – bilag 10.

Svar:

Danske Arkitektvirksomheder og Foreningen af Rådgivende Ingeniører har ved foretræde for Erhvervsudvalget og i bilag 10 fremført en række synspunkter om, at den foreslåede annonceringspligt ikke vil føre til gevinster i form af øget konkurrence, og at den vil pålægge både de ordregivende myndigheder og tilbudsgiverne ekstra byrder. Foreningerne opfordrer til, at lovudkastet bortfalder, eller at der fastlægges klare og meget begrænsede krav til annonceringspligten.

Indledningsvis skal jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål 3.

Som det fremgår heraf, er formålet med forslaget om annonceringspligt at styrke konkurrencen om offentlige opgaver og at hindre, at kontrakter af en vis størrelse gives direkte til én leverandør, uden at andre virksomheder har haft mulighed for at komme i betragtning. Dette sker bl.a. for at undgå, at en opgave forbeholdes f.eks. en lokal virksomhed, der tidligere har udført opgaver for en kommune, fordi manglende offentlighed har betydet, at andre virksomheder ikke har fået mulighed for at afgive tilbud.

Forslaget om annonceringspligt indebærer, at opgaver på arkitekt- og ingeniørområdet, der beløbsmæssigt ligger over 500.000 kr., men under tærskelværdien for EU-udbud, skal annonceres, før der indledes en proces omkring indgåelse af kontrakt.

Det er vigtigt at understrege, at der alene er tale om en pligt til at offentliggøre en annonce, der indeholder visse grundlæggende oplysninger om den ønskede opgave. Formålet hermed er at

give interesserede virksomheder mulighed for at kontakte den ordregivende myndighed med henblik på at komme i betragtning til opgaven. En mulighed er, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at den ordregivende myndighed lægger annoncen på sin hjemmeside. Det er blot en betingelse, at adgangen til det valgte medie er alment tilgængelig, og at der ikke opkræves en urimelig betaling.

Annonceringspligten medfører ikke en forpligtelse til at følge de udbudsprocedurer, der kendes fra udbudsdirektivet eller den allerede gældende tilbudslov. Den ordregivende myndighed er dermed heller ikke bundet af de begrænsninger, der måtte følge af disse regler, f.eks. omkring bestemte tidsfrister, udformningen af rammeaftaler m.v. Der vil f.eks. være adgang til at gennemføre processen som en forhandling med de enkelte interesserede virksomheder, ligesom der vil være adgang til at begrænse antallet af virksomheder, der forhandles med.

Det vil således være op til den ordregivende myndighed at tilrettelægge en proces, der passer til den konkrete situation. Denne proces skal dog naturligvis gennemføres under respekt af ligebehandlingsprincippet og almindelig god forvaltningsskik.

Vedr. de synspunkter omkring udarbejdelse af beskrivende materiale og et grundlag for opgavens udførelse, som foreningerne giver udtryk for, er det min opfattelse, at en ansvarlig myndighed i alle situationer må gøre sig nærmere overvejelser om indholdet af en opgave, før der indgås kontrakt herom med en ekstern leverandør.

På området for teknisk rådgivning om bygge- og anlægsopgaver forekommer det både naturligt og nødvendigt, at myndigheden har gjort sig overvejelser om bl.a. opgavens karakter, dens omfang, hvilket behov der skal dækkes, den ønskede funktion og kvalitet, den forventede økonomi samt vilkårene og tidsplanen for opgavens løsning, inden der indgås kontrakt med en rådgivende ingeniør eller arkitekt. Der er derfor efter min opfattelse ingen forskel på de overvejelser